

ÎNCHEIERE

12 iunie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătoriai

Maria Ghervas
Nina Vascan
Dumitru Mardari

examinând admisibilitatea recursului declarat de Ruslan Guțu,
în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată înaintată de Tatiana Elnic împotriva lui Ruslan Guțu cu privire la încasarea pensiei de întreținere a copilului minor, a pensiei de întreținere a soțului care îngrijește copilul comun și compensarea cheltuielilor de judecată,
împotriva deciziei din 5 februarie 2019 a Curții de Apel Bălți,

c o n s t a t ă:

La 10 iulie 2018 Tatiana Elnic a înaintat cerere de chemare în judecată împotriva lui Ruslan Guțu, solicitând încasarea de la Ruslan Guțu a pensiei pentru întreținerea copilului minor xxxxx, a.n. xxxxx, în sumă bănească fixă, plătită lunar, în mărime de 1 200 de lei, până la atingerea majoratului de către copil, a pensiei de întreținere a reclamantei în mărime de 700 de lei lunar, până la atingerea vârstei de trei ani de către copilul minor și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea cererii de chemare în judecată, Tatiana Elnic a indicat că la 2 septembrie 2015 a înregistrat căsătoria cu pârâtul, iar la xxxxx în familie s-a născut fiica xxxxx, care se află la întreținerea și educația ei.

A invocat că viața de familie în comun cu pârâtul a eșuat, relațiile dintre ei s-au înrăutățit, iar în familie au apărut conflicte și neînțelegeri. Astfel că, începând cu luna aprilie 2018 nu mai locuiesc împreună iar toate căile de conciliere s-au epuizat.

Tatiana Elnic a relatat că din acel moment pârâtul nu acordă ajutor material pentru întreținerea copilului și nu o ajută material nici pe ea, cu toate că se află în concediu de maternitate pentru îngrijirea copilului și are venituri mici, ce nu-i permit să întrețină nici copilul, nici pe sine.

Astfel, consideră că pentru întreținerea copilului este necesar un aport material din partea pârâtului, în sumă de 1 200 de lei lunar, iar pentru întreținerea sa, în legătură cu îngrijirea copilului, necesită întreținere materială în sumă de 700 de lei lunar, până la atingerea vârstei de 3 ani de către copil.

În drept, acțiunea a fost întemeiată pe dispozițiile art. 74-76, 82-84 din Codul familiei.

Prin hotărârea din 5 octombrie 2018 a Judecătorei Soroca, sediul central, s-a admis parțial cererea de chemare în judecată înaintată de Tatiana Elnic.

S-a încasat de la Ruslan Guțu în beneficiul Tatiane Elnic, pensia pentru întreținerea copilului minor xxxxx, a.n. xxxxx, în mărime fixă de 1 200 de lei lunar, începând cu data adresării în judecată, 10 iulie 2018 și până la atingerea majoratului de către copil.

S-a încasat de la Ruslan Guțu în beneficiul Tatiane Elnic, pensia pentru întreținerea soției, în mărime de 500 de lei lunar, începând cu data adresării în judecată, 10 iulie 2018 și până la atingerea vârstei de trei ani a copilului minor xxxxx, și cu titlu de cheltuieli de asistență juridică suma de 2 500 de lei.

S-a încasat de la Ruslan Guțu taxa de stat în mărime de 432 de lei.

În motivarea soluției, instanța de fond a reținut că, reclamanta este lipsită de posibilitatea de a primi un venit din salariu, reieșind din faptul că se află în concediu de maternitate și având în vedere că în sarcina ei este pusă asigurarea îngrijirii copilului, de la pârât urmează a fi încasată pensia de întreținere în beneficiul soției care se ocupă de îngrijirea copilului minor.

Totodată, a menționat că, deoarece reclamanta îngrijește de copii minori, fiind în concediu de maternitate, nu are un venit propriu suficient, prin prisma art. 82 din Codul familiei, este în drept de a pretinde pensie de întreținere de la celălalt soț.

La 30 octombrie 2018 Ruslan Guțu a declarat apel nemotivat, iar la 18 decembrie 2018 apel motivat, împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând casarea parțială a ei, dispunând micșorarea cuantumului sumei pensiei pentru întreținerea copilului minor până la suma de 864 de lei lunar.

Prin decizia din 5 februarie 2019 a Curții de Apel Bălți, s-a respins apelul declarat de Ruslan Guțu și s-a menținut hotărârea din 5 octombrie 2018 a Judecătorei Soroca, sediul central.

La 25 martie 2019, prin intermediul oficiului poștal (f.d. 74), Ruslan Guțu a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei din 5 februarie 2019 a Curții de Apel Bălți, casarea parțială a hotărârii din 5 octombrie 2018 a Judecătorei Soroca, sediul central, cu emiterea unei noi hotărâri prin care să fie micșorat cuantumului sumei pensiei alimentare pentru întreținerea copilului minor până la suma de 864 de lei lunar, până la atingerea vârstei majoratului copilului.

În motivarea recursului, Ruslan Guțu a invocat că consideră decizia neîntemeiată și pasibilă de a fi casată, deoarece instanța de apel a apreciat eronat circumstanțele cauzei.

În esență, recurentul a relatat că el nu se eschivează de la plata pensiei alimentare pentru copilul lui, însă aceasta urmează a fi încasată în sumă rezonabilă și echitabilă pentru ambii părinți.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Materialele dosarului atestă că recursul împotriva deciziei din 5 februarie 2019 este declarat la 25 martie 2019, în termen.

În conformitate cu art. din 439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre

necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Astfel, instanța de recurs reține că examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute la art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării cauzei, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanța de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural, și anume, dacă se invocă că instanța judecătorească a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanța de judecată nu este absolut. Există limitări implicite admise [cauza Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 CEDO procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea

Botten împotriva Norvegiei, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (Helmerts împotriva Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse, Colegiul consideră că recursul declarat de Ruslan Guțu, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se declară inadmisibil recursul înaintat de Ruslan Guțu.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Maria Ghervas

judecătorii

Nina Vascan

Dumitru Mardari